

KÜLÖNFÉLÉK

Felhívás. Küzködnek a lelkek. Forrongásban van az emberiség szellemi világa. A bizonytalanság sötéttségében imbolygó ember valamely kivezető utat keres, amely a megnyugvás révpartjára vezet. A kutató és kereső lelkek előtt újabb meg újabb sugarak tűnnek fel, amelyekről remélik az igaz út megvilágítását. Ezért van a mai korban az a sok kezdés, az a sok szélsőséges kilengés, ál-prófétáknak az a sok kijelentése, amelyek mind az ember boldogítását ígérik. Igérik, de nem adják meg. Már az első néhány lépés után kiderül, hogy üres képzelődés szülte lidércfényből származnak ezek a proféciaák, amelyek nemhogy közelebb vinnének a célhoz, hanem még növelik a tájékozatlanságot és bizonytalanságot. Ebben a nagy kételkedésben és keresésben egy biztos fundamentumunk van, amelyre nyugodtan építhetünk: Jézus és az ő evangéliuma. Erre a sziklára kívánja építeni a „Keresztény Magvető“ azokat az élő hitből származó s a józan ész világossága által megtisztított keresztény igazságokat, amelyeket, aki követ, „nem jár a sötétben, mert övé lesz az élet világossága.“

Aki a jelen zűrzavarában, a máteriálizmus, bolsevizmus, áteizmus, kommunizmus és okkultizmus nagy kaoszában erre a világosságra vágyik s ezt szomjuhozza: az csatlakozzék a „Keresztény Magvető“-hez, amely 62 éves multjával s lelkes, hívő és tudós írói gárdájával biztos kalauzunk az élet ama „világossága“ felé. Legyen ez az a közös tűzhely, amely körül testvér-lelkek csoportosulnak, akiket közös eszmények és közös imádságok emelnek és lelkesítenek. Előfizetési díja Romániában 300 leu, mely összeg, részletekben is, Hadházy Sándor egyházi pénztáros úrhoz küldendő. Magyarországon 10 pengő. Magyarországi olvasóink előfizetéseiket dr. Csiky Gábor missziói lelkész (Budapest, IX., Rákos-utca 3 sz.) útján is teljesíthetik. Azokat, akiknek mutatványszámot küldünk, tisztelettel kérjük, hogy el nem fogadás esetén, visszaküldeni sziveskedjenek, hogy a jelen súlyos viszonyok között felesleges kiadásoktól meg legyünk kímélve.

Egyházi Főtanácsi ülés. Az unitárius egyház mult évi főtanácsi ülését 1930 december 14—15-én tartotta Kolozsvárt. A 29 pontból álló tárgysorozatból különösen kiemelkedett a 10-ik pont, amely *főgimnáziumaink átszervezését* foglalta magában. Mindnyájan éreztük, hogy ennek a kérdésnek a megoldása, amelyet a legyőzhetetlen nehéz anyagi körülmények vetettek felszínre, csak erős harc és nagy küzdelem árán történhetik meg. Mindnyájunkat fájó érzés vezetett a Főtanácsra, tudva azt, hogy itt az elődök által emelt egyik egyházi oszlopunk ledöntésében kell részt vennünk. Érzelmileg egyaránt közel áll mindkét intézet lelkünkhez. Mindkettőhöz a gyermeki érzelmek szétszakíthatatlan szálai kapcsolnak. De ott, ahol az egyház egyetemes érdekei forognak kockán, az egyéni érzelmek leküzdésével, magasabb nézőpontra kellett helyezkednünk. Ez a magasabb szempont mégis két hatalmas táborra osztotta a Főtanács tagjait, amennyiben egyik rész Székelykeresztur, a másik Kolozsvár mellett foglalt állást. Meg vagyunk győződve, hogy mindenki a történelmi felelősség tudatában, legjobb tudása és lelkiismerete szerint alkotta meg a maga felfogását. Ezért tisztelettel hajlunk meg minden igaz meggyőződés előtt. Ezzel a tisztelettel szemléltük azt az elszánt harcot, amelyben mind a két fél felsorakoztatta érveit s amely az éjféli utáni órákba menő, oly magas nivón álló vitát eredményezett, amilyent a diszterem falai még nem láttak. Az a kitartás, amellyel mindkét oldalon állották meggyőződésük igazságát, minden tiszteletet megérdemel s ha voltak is itt-ott egyes kilengések, azok a kérdés fontosságának s a vele járó lelki izgalomnak tulajdoníthatók.

A már megelőzőleg kialakult vélemények mellett a kölcsönös meggyőzés nem sikerülvén, nyilvános és névszerinti szavazással kellett eldönteni a kérdést. Szinte példátlan nagy számban vettek részt a szavazásban, amennyiben a kolozsvári főgimnázium sértetlen fenntartása mellett szavaztak 105-ön, azzal a feltétellel, hogy Székelykereszturon háromosztályos vegyes gimnáziumot létesít az egyház s melléje egy gazdasági iskolát szervez. A Székelykereszturi főgimnázium sértetlen fenntartása mellett szavaztak 77-en. Így a többség Kolozsvár mellett foglalt állást. Azonban egyhangulag határozatba ment az is, hogy amennyiben társadalmi úton sikerül a szükséges anyagi fedezetet előteremteni, a székelykereszturi főgimnázium is a maga egészében fenntartható. A székelykereszturi gimnázium előljárósága ilyen irányban erélyes akciót indított, amelyhez áldást és sikert kívánunk.

A főtanácsi tárgysorozat többi pontját is kellő érdeklődés kísérette s a hozott határozatokról a már megjelent jegyzőkönyv nyújt felvilágosítást. Itt említjük meg, hogy a Főtanácsot megelőző napon délelőtt az Unitárius Lelkészkör, délután 3 órakor az Unitárius Irodalmi Társaság, 4 órakor a Dávid Ferenc-Egylet tartott népes közgyűlést. Este 8 órakor a templomban készített új orgonával volt szépen sikerült orgona-hangverseny.

Női lelkészek a protestáns egyházakban. L. Rácz Kálmán református vallásánár közli a következő érdekes ismertetést a nőknek a protestáns egyházakban való lelkészi szerepéről:

Dániában a teológiai fakultások és a parochiális tanácsok háromnegyede vétót emelt az ellen, hogy a nőket rendes lelkészekül alkalmazzák. 1921-ben törvény mondotta ki, hogy a nők minden hivatal betöltésére egyenlő eséllyel pályázhatnak a férfiakkal, csupán a lelkészkedés terén kell bizonyos megszorításokat tenni. 1905-ben pedig már elvetették azt a törvényjavaslatot is, amely megengedte volna a nőknek a börtönökben és kórházakban káplánok gyanánt való alkalmazását.

Nagybritániában az anglikán egyház álláspontja eltér az úgynevezett disszidens egyházétól. Az anglikánoknál a nők nem prédikálhatnak, azonban, mint diakonisszák, tág munkateret kaptak s ezenkívül segédkeznek a lelkészek az istentiszteletben, Bibliát olvasnak, tanítják az ifjúságot, a pap távollétében keresztelhetnek, sőt, a püspök igehirdetésre is felhatalmazhatja őket. A disszidens egyházak viszont a teljes lelkészi tisztség gyakorlását is megengedik azoknak a nőknek, akik a teológián úgynevezett bakkalaureátusi fokot szereztek.

Svédországban a nők lelkészi szerepe az ifjúság tanítására, a lelki gondozásra, a börtönök és kórházak látogatására és a missziókra terjed ki. Itt szintén túlságosan modern újításnak tekintenek a teljes lelkészi szolgálat megengedését, már csak azért is, „mert ez a hívőket anyagilag túlságosan megterhelné“. A nők segédlelkészek lehetnek csupán és ha a nő-lelkész férjhez megy, el kell hagynia állását.

Hollandia teljes lelkészi munkakört biztosított a baptista, a mennonita, a remonstráns és a lutheránus egyházaknál, a református egyházak szolgálatában csak kiséritők lehetnek. Egy nő-lelkész, mint prédikátor, különösen kedvelt s állandóan nagyszámú hallgatósága van.

Norvégia egyelőre teljesen elzárkózott a probléma megoldása elől.

Németországban a teológiát végzett nők a legutóbbi időkig inkább a tanításban és a hittudományok művelésében keresik ambíciójuk kielégítését; a lelkipásztorkodás körül alig jutnak szóhoz. Az úgynevezett államegyházak is csak bizonyos megszorítással adnak teret nekik; a nő-lelkész nem prédikálhat, nem keresztelhet s Úrvacsorát csupán szegényházban oszthat ki. Jelenleg egész Németországban csupán mintegy tíz nő-lelkész dolgozik.

Svájcban, a kantonok szerint, váltakozó a helyzet. Zürich egyházaira vonatkozólag például törvényes intézkedés nincs s az egyházközségek saját felelősségükre alkalmaznak nő-lelkészt, illetve segédlelkészt.

Az *elzászlotharingiai* református egyház zsinata néhány év óta engedékeny álláspontra helyezkedett; elismeri a nők helyettes-lelkészi intézményét s körülbelül ugyanez a felfogása az ottani evangélikus egyházaknak is.

Mint ismeretes, nálunk alig mulik el év, hogy úgy a református, mint az evangélikus teológiai akadémiákra, fakultásra nő ne jelentkezék. Azonban inkább a belmissziói, szegénygondozási mozgalmakban jutnak szóhoz s azt még egyetlenegy teológina sem kérte, hogy templomi szolgálat végzésére képesítést kapjon.

Ezt az áttekintést, a B. H. alapján, jónak láttuk közölni abból az alkalomból, hogy a mi Teológiai Akadémiánkra is a folyó tanévben az első nő-hallgatók jelentkeztek.

„Ötszázalékos“ fejlődés. *Dr. Cornish*, az amerikai Unitárius Társulat elnöke, országos mozgalmat indított olyan irányban, hogy az unitarizmus erejét évente öt százalékkal gyarapítani igyekezzenek. Ennek megfelelően az egyházközségeknek és egyháztársadalmi intézményeknek feladatává tették, hogy a hivek és egyesületi tagok létszámának gyarapításában, az önkéntes egyházi adózásban, a kulturális és káritatív munkában, a templomlátogatás lélekszámában igyekezzenek évente legalább ötszázalékos emelkedést elérni. Az elnök múlt évi jelentése szerint nemcsak a minimális ötszázalékos gyarapodás állapítható meg, hanem sok helyen a husz százalékot is megközelítették. Ezt az ötszázalékos fejlődési mértéket mi is irányadóul vehetnők s akkor nem kellene folytonos hanyatlásról és visszaesésről panaszkodnunk.

Gyallay Domokos székfoglalója a Kisfaludy Társaságban. Január 7-én tartotta Gyallay Domokos a Magyar Tudományos Akadémia palotájában, mint a Kisfaludy Társaság megválasztott tagja, ünnepélyes székfoglalóját. A magyar fővárosból sokan gyültek össze a kiváló író barátai és ismerősei. Gyallay először Vargha Gyula költői munkásságáról emlékezett meg meleg szavakban, mint akinek helyére választották meg. Azután „Tűz a szigeten“ című elbeszélését olvasta fel. Mindkét felolvasás mély hatást gyakorolt a jelenvoltakra s Gyallayt lelkes ünneplésben részesítették. Berzeviczy Albert elnök üdvözlő beszédében méltatta írói munkásságát, amellyel „egyrészt a magyar társadalom művelt osztályait valóban a nemes izlésű, a történelmi érzéket tápláló igaz magyar zamatú olvasmány-nyal látta el, másrészt kitűnően szerkesztett s bámulatosan elterjedt néplapjával igyekszik a magyar népet lelkileg táplálni“. Gratulálunk a kiváló írónak s ehhez hasonló sok szép sikert kívánunk neki.

Dr. Luis Graig Cornish-t, az Amerikai Unitárius Társulat elnökét, egyházi főtanácsunk tiszteletbeli tagját, az unitarizmus és a magyarság őszinte és önzetlen barátját, a magyarországi szegedi Ferenc József tudományegyetem, érdemei elismeréséül, 1930 májusában az államtudományok „*honoris causae*“ *doktori* címével tüntette ki.

F. J.

A pápa újévi enciklikája. A pápa újévi enciklikája „Casti Connubii“ szavakkal kezdődik és a modern házasság kérdéseivel foglalkozik. Megállapítja a keresztény házasság eszményét s szigoruan elítél minden olyan eljárást, ami ezzel ellenkezik. Elítéli nemcsak a „pajtásházasságot“, hanem a házasság elvilágiasítását és a könnyelmű és jogosulatlan vegyes házasságot is. Ezenkívül szembe száll a mai elválási reformmal, amely megkönnyíti a házastársak szétválását, ami súlyos következményekkel jár a családra és államra egyaránt. Az előforduló bajokat valláserkölcsei, szociális és politikai eszközökkel lehet orvosolni, amire az egyház és állam együttműködése elengedhetetlen.

Újévi üdvözlés. Hagyományos szokás szerint a folyó év 1-ső napján a Kolozsvárt lakó unitáriusok fölkeresték dr. Boros György unitárius püspököt, hogy az új év alkalmával üdvözlésüket fejezzék ki. Az üdvözlő beszédet dr. Varga Béla egyházi főjegyző mondta, aki a szellemi és erkölcsi nivó megtartását hangoztatta a jelenkor sokféle gondolatáramlatai között. A püspök pedig az erők tömörí-

tését s az unitárius egységnek minden áron való biztosítását emelte ki válaszában. Ugyanez alkalomból a nagyszámban megjelent hívek aláírásával újról üdvözlő iratot küldöttek a két főgondnoknak is.

Protestáns unió Egerben. A reformátusok, evangélikusok és a kevés számban ott lakó unitáriusok egységes gyülekezetté tömörültek Egerben s közös erővel és akarattal egy diszes templomot építettek, amelynek homlokzatán relief-kereszt van. A templomot múltévi december 8-án Ravasz László püspök szentelte föl, mint a magyarság lelki egységének szimbólumát. Beszélt a protestáns ember alázatosságáról, amely türelmessé és megértévé teszi más felekezetekkel szemben. Avagy „lehet-e — így kiált fel — itt civakodni, lehet-e egymást marni, amikor Isten kezében vagyunk mindnyájan?!“ A felszentelési ünnepen jelen volt Józán Miklós budapesti unitárius püspöki vikárius is.

A Vatikán és a modern technika. Az új pápai állam igyekszik magát a modern technika legújabb vívmányaival ellátni. Ennek jeléül új internacionális telefonközpontot létesített, ami által módjában lesz a világ sokmillió hívőjével közvetlen kapcsolatba lépni. A pápa a bekapcsolási ünnepélyen nagy elismeréssel nyilatkozott a modern technika ez újabb alkotásáról. Sőt az ő magánszobájában is egy művészi kivitelű automata-készüléket helyeztek el. E mellett a Vatikán állam minden részében vannak telefonkészülékek, sőt a Szent Péter-templom kupolájának a tetejére is jutott egy telefonállomás.

Lemondás és takarékoság. A mai súlyos gazdasági válság idején az egész világon a lemondás és takarékoság lett a jelző. Különösen át kell vinnünk nekünk, akik teljesen az önerőnkre vagyunk utalva, mindennapi életünkbe ezeket az erényeket, amelyeket az evangélium is parancsol. Egy protestáns püspöki pásztorlevél is arra kéri a presbiteriumokat, hogy ezeket „a puritán, egyszerű keresztény életelveket vigyék be a gyülekezetek életébe, kerüljék a mostani nehéz időkben a költséges ünnepeket, mulatságokat, hogy az ily módon elérhető megtakarítások is a közjó szolgálatában legyenek felhasználhatók. Általában az egyházak előjárói és hívei mindent tegyenek meg, hogy ezekben a nehéz sorsdöntő napokban is kiragyogjon életünkben az örökkévaló Isten dicsősége“.

Az új magyar református liturgia. A magyarországi református egyetemes zsinat az istentiszteletek egységesítése céljából megállapította új liturgiáját „Istentiszteleti Rendtartás“ címen, amely folyó évi január 1-ével lépett életbe. A Rendtartás, amely 30 év előkészítő munkájának a gyümölcse, főbb elvei ezek: Kimondja és gyakorolja azt az elvet, hogy a szentírás a református hit fundamentuma és a kijelentett ige az a történelmi előzmény, amelyen a református istentisztelet felépül. Így a bibliaolvasás minden istentisztelet keretében önálló helyet nyert. Sőt vannak olyan istentiszteletek, amelyekből a prédikációs elem hiányzik és helyét a jól megválasztott szentírási hely felolvasása foglalja el. Minden istentisztelet alkotó elemévé van téve az ünnepi áldás, melyet a pap hirdet. Minden istentiszteletnél, legkivált azonban a szákrámentumoknál, u. m. a keresztség és úrvacsoránál, fontos hely jutott egy elhanyagolt alkotórésznek, a Hitvallásnak. Az igehirdetési istentiszteletnél ezt a szerepet a Mi Atyánk tölti be.

Részletekbemenő főbb intézkedései ezek: Az igehirdető beszédét mindenkor könyv nélkül, étellel és lélekkel teljesen adja elő. A beszéd 30—40 percnél több időt ne foglaljon el. Az alapige kizáróan a szentírás kánonikus könyveiből vehető. A szószékről multságok és magánérdekű közlemények hirdetése tilos. Az éneklésnél az egyes versszakok között az orgonán minden közjátékot mellőzni kell s hosszadalmas preludiumok, interludiumok és postludiumok tilosak. Az istentiszteletek keretében instrumentális zene elő nem fordulhat. Temetéseknél a halottakat a templomba bevinni nem szabad. A temetési szertartást senkitől megtagadni nem lehet, mert az nem a halottnak, hanem az élőknek szól. A bucsúztató beszéd megnyugtató, fölemelés és vigasztalás legyen.

Az istentiszteletnek ez az új rendje — Ravasz László püspök szerint — az istentiszteleteket szebbé, öikuménikusabbá, egyben reformátusabbá tette, szimbólikáját meggazdagította, szellemét ékeesebb beszédre bírta, bibliai alapjait megerősítette.

Prof. Otto Rudolf, marburgi egyetemi tanár, a „*Das Heilige*“ („*A szentséges*“) című világhírű munka szerzőjének hatvanadik születésnapjára egy emlékkönyv jelent meg Prof. Frick szerkesztésében.

F. J.

Prof. Jean Viénot, a párisi Faculté libre de théologie protestante tanára, több jeles egyháztörténelmi munka szerzője, a fran-

ciaországi szabadelvű protestántizmus egyik főképviselője, a folyó iskolai évvel nyugalomba vonult. Tanszékét egyelőre, mint helyettes, Prof. Wautier d'Aygalliers, a Foyer de l'Ame szintén szabadelvű felfogású lelkésze tölti be.

F. J.

Augustinus, Szent Ágoston halálának 1500-ik évfordulóját nagy ünnepséggel ülte meg a róm. kath. egyház. A „*Vallomások*“ című, magyar nyelvre is lefordított, világhírű munka szerzőjének emlékeztét a németországi protestántizmus is felelevenítette. A Magyar Protestáns Irodalmi Társaság külön emlékünnepelet rendezett tiszteletére. A katolikus és kálvinista egyház verseng szellemi örökségeért. Bár hite, szelleme és gondolkozása nem a miénk, mégis e nagy, gondolkozó keresztényről, Isten országa bátor harcosáról, ki a kereszténység történelmét halála után is irányította, mi is kegyelettel emlékezünk meg.

F. J.

A Szovjet vallása. Most már semmi kétség, hogy a Szovjetnek új vallása van, írja a Ch. R. Atheista vallás, de nagy hatalma van a nép fölött. Valaki azt mondja, hogy ez a világon az egyetlen vallás, melynek egy egész állam hódol. Azt kérdik, hogy melyik keresztény vallás mondhatja el ugyanezt? Oroszországnak van vallása s ez a keresztény vallás legnagyobb ellensége, amely minden erővel igyekszik meghódítani az egész világot. Eddig mindent eltörölt, ami keresztény volt. El a templomok ezereit! Amilyen kegyetlen volt a keresztény vallás a pogánnyal szemben s amilyen ma is némelyik keresztény vallás a másikkal szemben, el egészen a halálos üldözésig, olyan a Szovjet vallás ma a kereszténnyel szemben. S vajjon nem jogosan mondják-e, hogy a keresztényeknek nincs mit vetniök az ők szemére. De, természetesen, ez távolról sem jelenti azt, hogy a Szovjet vallás megközelíti a keresztényt, ha ez a tiszta krisztusi evangéliumon alapszik. Hiszen a keresztény vallás is biztosítja az élet és lét föltételeit: a munkát, a vagyont és annak a közösségét. Bizony, itt az ideje, hogy aki keresztény, legyen az, ne csak szóval, hanem tettel is. A testvériség nem elmélet, hanem élet legyen, hogy valóban jobbak legyünk, mint az átheisták.

Az unitárius vallás törvényes elismerése Csehszlovákiában. Mindnyájan tudjuk, hogy Csehország az osztrák birodalomból szakadt ki, hol a többi közt, az unitárius vallás is elismert

vallás volt. Csehország — különválása után — egyelőre nem foglalkozott behatóan a vallások elismerésének kérdésével, hanem csak akkor, mikor a nagy katolikusellenes mozgalom néhány évvel ezelőtt létre hozta az úgynevezett „csehszlovák“ egyházat. Ez egyház létezését aztán a cseh köztársaság törvényesen elismerte s a megtört vallások sorából kiemelte. Nem régen, Dr. Čapeknek és nejének buzgó munkálkodása folytán, Prágában egy szép és életre való unitárius egyházközség alakult; ez azonban a múlt évig még nem tartozott a törvényesen elismert vallások közé. A múlt évben Dr. Čapek és munkatársai egy 14 pontból álló egyházalkotmányt dolgoztak ki s ezt azzal a kéréssel adták be a kormánynak, hogy annak alapján ismerjék el Csehországban az unitárius vallást. Jelezték beadványukban, hogy míg a többi, törvényesen elismert egyházak hosszadalmas paragrafusokkal bástyázták körül magukat, ők, szabad mozgásukat korlátozni nem akarva, csak e 14 paragrafus alapján kérik elismertetésüket s ha ezt az állam még más feltételekhez is kötné, úgy ők az elismerést nem veszik igénybe. A cseh köztársasági kormány a 14 pontba foglalt alkotmány alapján az unitárius vallást törvényesen elismert vallásnak nyilvánította, jogot adván az unitáriusoknak, hogy az országban bárhol gyülekezeteiket alakíthassanak, kórházakat és börtönöket látogathassanak bármely időben s ahol csak gyermekeik vannak, azokat unitárius tanítók vallásos oktatásban részesíthessék, hogy nő-papokat is alkalmazhassanak s végül, hogy céljaik előmozdítására bárhonnán jövő adományokat és alapítványokat elfogadhassanak.

A magyarországi evangélikus egyház az egyházi tisztviselők házasságkötését így szabályozta: „Evangélikus tisztviselő vagy alkalmazott, csakis evangélikus vagy református, megfelelő műveltségű, feddhetlen féllal köthet házasságot, azt az evangélikus egyház szertartásai szerint köteles megáldatni s gyermekeit evangélikus vallásban tartozik nevelni. Az evangélikus egyháznál alkalmazott református tisztviselőkre nézve értelemszerűen alkalmazza ezeket a szabályokat. A javadalmas tisztviselő, illetve alkalmazott, házassági szándékát az egyházi hatóságnál bejelenteni köteles.“ Azt is kimondotta az egyetemes egyház, hogy gazdasági és üzleti vállalkozások csupán az egyházi főhatóság engedélyével használhatják az „evangélikus“ jelzőt.

Krishnamurti. Ilyen néven járja Európa nagy városait egy titokzatos idegen, akit különösen a hölgyek s köztük is a teozófu-

sok, áhitattal rajongnak körül s „új próféta“ és „új Messiás“ nevekkel tüntettek ki. Ki ez a titokzatos idegen? Ő magát egy ősi indiai istennek: *Krishná*-nak a reinkarnációjaképpen tünteti fel s innen származik a neve. Luxus-autón járja be a metropolisokat s borsos belépő díjak mellett osztogatja titokzatos kijelentéseit. Semmi újat nem mond. Elcsépelte, régi igazságokat hirdet. Azonban ezeket olyan ügyesen tudja a keleti miszticizmus homályába burkolni, hogy a hiszékeny sokaság áhitattal hallgatja az új vallásalapítót. Működésének középpontja Hollandia, ahol egy gyönyörű, parkkal körülvett kastélyt kapott ajándékba egyik lelkes hívtől. Itt pihen ki fáradalmait s innen indui ki a további munkára, hogy újabb babérokat szerezzen, amit az igazi prófétáktól megtagad a világ.

Gyász hírek. *Péter Aladárka*, Péter Lajos székelykeresztúri főgimnáziumi tanár és neje Bara Rozália kis fiacskája, életének 8-ik évében 1930 december 6-án Székelykeresztúron elhunyt. Istennek kedves ajándéka volt a drága jó gyermek, akire annyi szeretettel és reménnyel tekintettek szülői s akinek elvesztése fölötti fájdalomukban nem tudnak elég könnyet hullatni. Gyászukban őszinte részvétellel osztozunk. — *Istvánffy Sándor*, a kolozsvári unitárius kollégium kapusa, életének 56-ik, boldog házasságának 21-ik évében, 1931 január 12-én, rövid szenvedés után, elhagyta őrhelyét, amelyen csaknem 30 éven keresztül hűséggel örködött egy nagy intézet nyugalma fölött. Jó és hiv szolgálta volt itt s bizonyára elveszi hűsége jutalmát a halhatatlanság hazájában. Béke lengjen porai fölött! — *Kiss Évike*, Kiss Jenő h.-keményfalvi lelkész és neje Nyiredy Ilona drága kis gyermeke, f. évi január 15-én, élete 4-ik évében, egy szebb világba költözött. Kedves napsugár volt a családi otthonban, ki fényt és derűt árasztott maga körül. Annál nagyobb a bánat, mely eltávozásával a szülői keblekre szállt. A jó Isten küldjön vigasztalást! — *Sándor Áron* nyug. unitárius lelkész 1931 január 28-án elhunyt. A mult időknek egy szelid lelkű, ősz pátriárkája szállt sírba vele, aki évek hosszú során át hűséggel munkálkodott az Úr szőlőjében. Egy nemes és áldásos élet után, késő vénségében súlyos megpróbáltatásnak tette ki ez az igazságtalan élet. Családi élet örömeitől megfosztva, szinte kegyelemkenyéren élte öreg napjait. De a nehéz próbát is Istenben való hittel állotta. Találja meg hűsége jutalmát ama jobb hazában.

Nyilvános nyugtázás

Nyilvános nyugtázás a Keresztény Magvetőre az utolsó nyugtázás óta az alábbi fizetések történtek:

Dr. Gálffy Zoltán (1930. részlet) 100, Preisner Péterné (1930. részlet) 100, Benkő Árpád (1926—28) 500, Pap László (1930) 300, Pázmány Péter tud. egyet. könyvtár Budapest (1930—31) 600, Lőrinczy István esperes (1931) 250, Fazakas Béla (1930) 300, Dr. Tóth György (1930) 300, Csifó Salamon (1930) 300, Ürmösi Károly (1930) 200, Máté Zsigmond (1929) 125, Biró Izsák (1930) 157, Pap Gyula (1929—30) 300, Dr. Szathmári Miklós (1930) 250, Ujszékely (1929) 250, Bálint Albert (1929) 300, Vári Domokos (1927—28) 400, Lókod (1930) 25, Dobai István (1928—29) 200, Sepsiszentkirály (1929) 300, Dr. Bernád Ágoston (1929—30) 500, Dr. Abrudbányai Géza (1929) 300, 46 lelkésztől az 1930. IV. negyedévi kongruából 1930. IV. negyedre 3450, Osváth Gábor (1930) 300, Kolozsvári kollégiumi könyvtár (1925—30) 1300, Mészkö (1930) 300, Kovács Lajos (1930) 300, Ürmösi József (1930) 225, Kovács Irén (1930) 300, Gyepes (1930) 200, Bálint Albert (1930) 150, Sigmund József (1929—30) 500, Dobai István (1928—29) 360, Bedő Miklós (1930) 300, Kövári Jakab (1930 II. f.) 150, Pungucz Ágnes (1930) 300, Bölöni Vilmos (1927—28) 225, Sófalvi Domokos (1930) 300, Orbók Gyula (1928—29) 500, ifj. Ekárt Andor (1930 II. f.) 150, Máthé Zsigmond (1929—30) 425, Pap Gyula (1930) 200, Szentháromság (1925—27) 500, Bedő Árpád (1930) 150, Kovács Imre (1929—30) 500, Küküllődombó (1925—30. részlet) 600, Magyarsáros (1930) 250, Varga Andor (1930) 300, Gombási János (1922—26) 500, Unitárius teológiai akadémia (1931) 300, Fiafalva (1931) 300, Bolgár Sándor (1929—31) 900, Gr. Horváth Tholdy Rudolf (1930) 300, Kisgyörgy Sándor esperes (1931) 250, Ürmösi Károly (1931) 100, 53 lelkésztől az 1931. I. negyedre 3965, Gergely Sándor vendéglős Medgyes (1926—29) 525 L. fizette 1930. június 12. (mult évben nyugtázva volt).

Tisztelettel kérem úgy a hátralékos díjakat, valamint az 1931. évre szóló előfizetési díjakat.

Kolozsvárt, 1931. február hó 10.

Hadházy Sándor,
pénztárnok.

